

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203086
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6119203086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu L. proti žalovanej J., o zaplatenie sumy 396,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. mája 2020, č.k. 10C/18/2019-114, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 176,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01.08.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.), o trovách konania vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť mu žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok III.). Súčasne rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania žalobcom za pojednávania konané dňa 14.11.2019 a dňa 21.01.2020 s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 14.03.2018 došlo ku škodovej udalosti, dopravnej nehode, pri ktorej bolo prevádzkou motorového vozidla zn. S. H., X.: T poškodené motorové vozidlo zn. U. EČV: XXXXXXXX, vlastníkom ktorého v tom čase bol poškodený, spoločnosť N.. Motorové vozidlo zn. S., EČV: T. bolo ku dňu škodovej udalosti poistené u žalovaného na základe poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla. V zápise o poškodení motorového vozidla zo dňa 19.03.2018 S. prostredníctvom mobilného technika konštatovala, že náklad na opravu poškodeného motorového vozidla prekročí obvyklú cenu vozidla a likvidácia škody bude formou finančnej totálnej škody s odpočítaním použiteľných zbytkov. Dňa 15.03.2018 poškodený ako nájomca a žalobca ako prenajímateľ uzavreli zmluvu o nájme č. XXX, ktorou si poškodený od žalobcu prenajal osobné motorové vozidlo U. na obdobie od 15.03.2018 po dobu nezbytné nutnú. Zmluvné strany sa dohodli na nájmomnom v sume 52,80 eur s DPH za 1 deň nájmu. Faktúrou č. XXXXXX zo dňa 23.03.2018 žalobca vyúčtoval poškodenému za nájom náhradného vozidla sumu 396,- eur bez DPH za obdobie od 15.03.2018 do 23.03.2018, t. j. celkovo za 9 dní. Dňa 23.03.2018 poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky poškodeného vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 14.03.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 396,- eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. V čestnom prehlásení zo dňa 23.03.2018 poškodený uviedol, že náhradné vozidlo spoločnosť využívala na dochádzanie do práce, obchodné stretnutia so zákazníkmi a bežné podnikateľské úkony z dôvodu, že nedisponoval rezervnými vozidlami, nemal inú možnosť ako zabezpečiť plynulý chod spoločnosti.

Čestným prehlásením z čl. 96 spisu poškodený prehlásil, že spoločnosť ani v období od 01.03.2018 do 30.06.2018 nedisponovala finančnou rezervou pre krytie škôd spôsobených tretími osobami. Dohoda poškodeného a žalobcu o výške nájomného v sume 52,80 eur/deň uvedeného v obsahu nájomnej zmluvy zo dňa 15.03.2018 zodpovedá výške nájomného za obdobné motorové vozidlo. Napokon žalovaný výšku nájomného ani nespochybňoval a žalobcovi poskytol čiastočné plnenie za obdobie od 15.03.2018 do 19.03.2018. Žalobcom dojednané nájomné súd prvej inštancie považoval za obvyklú cenu prenájmu obdobných motorových vozidiel a teda za skutočnú škodu, čo zodpovedá aj právnomu názoru NS SR vysloveného v rozhodnutí R 7/1992 zaoberajúcom sa otázkou skutočnej škody, podľa ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému. Jednostranný právny úkon poisťovne označený ako „informácie o výplate poistného plnení“ zo dňa 11.04.2018 považoval za úkon, ktorým poisťiteľ kvalifikovane oznámil poškodenému skončenie vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti plniť a výšku poistného plnenia (§ 11 ods. 6 písm. a/ Zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP), jeho doručenie je momentom, od ktorého má poškodený objektívnu vedomosť o tom, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu. Z týchto dôvodov berúc do úvahy Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 3831/2017 zo dňa 24.07.2018, súd prvej inštancie žalovanému v súlade s cit. ust. § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu, pretože preukázal, že z dôvodu dopravnej nehody zo dňa 14.03.2018, ktorá bola škodovou a súčasne poistnou udalosťou spôsobenou poisteným žalovaného, poškodený, t.j. právny predchodca žalobcu, nemohol poškodené motorové vozidlo používať, išlo o totálnu škodu a bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré boli nevyhnutne a účelne vynaložené a ktoré by inak nevznikli, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. Žalobca preukázal aj príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou, ktorú uplatnil podanou žalobou. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu od 15.03.2018 do 23.03.2018, ktorú zaplatil formou započítania s pohľadávkou žalobcu, žalobca ako jeho právny nástupca uplatňoval v súdnom spore ako náhradu škody. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu považoval za dôvodnú aj v časti uplatnenej náhrady škody za obdobie od 20.03.2018 do 23.03.2018 v sume 176,- eur, nakoľko ako bolo uvedené, samotný zápis o rozsahu poškodenia vozidla poškodeného zo dňa 19.03.2018 bez ďalšieho nemožno považovať za rozhodujúcu skutočnosť, od ktorej možno vyvodzovať nadobudnutie objektívnej vedomosti poškodeného o rozsahu a spôsobe likvidácie škody. Takouto skutočnosťou je len jednostranný právny úkon poisťovateľa vykonaný v súlade s ust. § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP, v znení neskorších predpisov - oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti a rozhodnutie poisťovne o škode, ktorým je v danom prípade informácia o výplate poistného plnenia zo dňa 11.04.2018. Keďže poškodený prenajaté motorové vozidlo užíval po kratšiu dobu, než mu bolo poisťovňou oznámené ukončenie prešetovania škodovej udalosti a výška poistného plnenia, je povinný žalobcovi žalovanú sumu zaplatiť. Omeškanie žalovaného bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Výška úroku z omeškania zodpovedá § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Počiatok omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy súd s poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka ustálil od 01.08.2018 z dôvodu, že vzhľadom na povahu uplatnenej pohľadávky, ktorá predstavovala právo žalobcu na náhradu škody a nie samotné poistné plnenie, nebol priestor pre posudzovanie vzniku omeškania podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP v znení neskorších predpisov. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 20.07.2018 žalovaného vyzval k zaplateniu žalovanej sumy do 31.07.2018. Vzhľadom k tomu, že v lehote splatnosti pohľadávku nezaplatil, od 01.08.2018 nastalo u neho omeškanie, v dôsledku čoho je povinný žalobcovi ako príslušenstvo istiny zaplatiť aj uplatnený úrok z omeškania. Pokiaľ žalobca úrok z omeškania uplatnil voči žalovanému od skoršej doby ako mu bol priznaný, súd v prevyšujúcej časti jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 1, 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. O nároku žalovaného na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, § 181 ods. 5, § 256 ods. 2 CSP. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na pojednávaní zo dňa 14.11.2019, na ktorom bol osobne prítomný žalobca, sa vyjadril, že nie je schopný doplniť skutkový stav tak, aby zodpovedal ust. § 132 ods. 2 CSP o rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa voči

žalovanému domáha peňažného plnenia. Uviedol, že skutkový stav opíše v samostatnom podaní, z ktorého bude zrejmé, kedy došlo k dopravnej nehode, čo bolo príčinou dopravnej nehody, kedy bola uzavretá nájomná zmluva, z akých dôvodov a kedy bola ukončená, aká suma bola fakturovaná za nájom motorového vozidla poškodenému, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky, či a kedy bolo poškodenému vyplatené poistné plnenie a v akej výške, či poškodený v čase uzavretia nájomnej zmluvy bol solventný a aká bola jeho finančná situácia, na základe čoho mu súd podľa § 181 ods. 4 CSP poskytol lehotu 15 dní na skutkové vymedzenie obsahu žaloby a pojednávanie z tohto dôvodu odročil. Žalobca vzal nový termín pojednávania určený na deň 21.01.2020 na vedomie, čo potvrdil svojím podpisom. Na ďalšie pojednávanie sa však neustanovil. Neustanovil sa ani jeho právny zástupca, ktorí neprítomnosť na ňom neospravedlnili a nežiadali ho odročiť. Na pojednávaní bola prítomná právna zástupkyňa žalovaného, ktorá uplatnila voči žalobcovi trovy konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania za účasť právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 14.11.2019 podľa § 181 ods. 5 CSP a za jej účasť na pojednávaní dňa 21.01.2020 podľa § 256 ods. 2 CSP, nakoľko žalobca a jeho právny zástupca tým, že sa na pojednávanie neustanovili, hoci žalobca termín pojednávania vzal na vedomie v zápisnici o pojednávaní zo dňa 14.11.2019, spôsobili žalovanému trovy konania vo výške trov právneho zastúpenia advokátky, ktorá sa na pojednávanie riadne ustanovila.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti výroku IV., ktorým súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania žalobcom za pojednávanie konané dňa 14.11.2019 a dňa 21.01.2020 a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku zrušil. Uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom výroku vyslovil právny záver, ktorý je v zjavnom rozpore s výsledkom konania (dokazovania), preto tento výrok považuje za nesprávny a arbitrárny. Poukázal na znenie ust. § 181 ods. 4 CSP a dôvodil, že v danej veci boli riadne označené a predložené dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutkových tvrdení. V zmysle zápisnice zo dňa 14.11.2019 súd žalobcu prítomného na pojednávaní zaviazal, aby v súlade s § 132 ods. 2 CSP vymedzil rozhodujúce skutočnosti a písomne zaujal stanovisko k obsahu svojho prednesu, vrátane oznámenia, kedy bolo poškodenému vyplatené poistné plnenie a aká bola jeho ekonomická situácia v čase vzniku škody v súvislosti s možnosťou zabezpečiť si nové motorové vozidlo po informovaní, že ide o totálnu škodu. Uvedené splnili podaním zo dňa 02.12.2019. Poukázal na znenie § 256 ods. 2 CSP a uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne v rozpore s výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania za pojednávania konané dňa 14.11.2019 a 21.01.2020, ktoré pojednávania by sa tak či tak konali, pričom náklady spojené s účasťou oboch sporových strán by určite vznikli rovnako na strane žalovaného aj žalobcu, preto nemožno dávať za vinu žalobcovi, ktorý realizoval všetky potrebné kroky k bráneniu svojho práva. Všetky skutočnosti boli súdu ozrejmene písomnými podaniami ešte pred pojednávaním konaným dňa 14.11.2019, a teda nebol dôvod pojednávanie odročovať. Vzniknuté náklady tak boli spôsobené nesprávnym vyhodnotením zo strany súdu, ktorý od žalobcu duplicitne žiadal ozrejmiť skutočnosti, ktoré už v konaní ozrejmene boli. Uvedené vyplýva z prednesov žalobcu vykonaných na pojednávaní, na ktorých opätovne zhrnul uvedené skutočnosti. Nepotrebné odročovanie pojednávania tak nemôže ísť na ťarchu žalobu, ktorý tieto nezrovnalosti nespôsobil. V rámci konania nedošlo k žiadnej zmene skutkového stavu a zo strany žalovaného neboli navrhnuté ani predložené žiadne nové dôkazy, ku ktorým by bolo potrebné sa písomne vyjadrovať. Odročenie pojednávania za týmto účelom teda považuje za neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Nepovažoval za spravodlivé, aby uhrádzal neúspešnej strane akékoľvek čiastkové trovy. Už v rámci upomínacieho konania, ešte pred prvým pojednávaním súdu, predložil všetky relevantné listinné dôkazy, ktorými disponoval a ktoré preukazovali opodstatnenosť uplatneného nároku. Za účelom objasnenia skutkového stavu žalobca súdu poskytol svoje písomné vyjadrenia a ústne prednesy na pojednávaniach, a záver o dôvodnosti jeho nároku napokon zaujal i súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keď mu priznal nárok na náhradu škody v uplatnenej výške. Nezapríčinil trovy žalovaného, ktoré by mu boli vznikli aj bez akejkoľvek jeho ingerencie.

5. Žalovanému bolo odvolanie žalobcu doručené dňa 05.10.2020, písomné vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku IV. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolateľom (žalobcom) spochybnený vo výrokoch I., II., III., v tomto rozsahu nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

8. Odvolanie žalobcu smerovalo výlučne voči výroku IV., ktorým súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania žalobcom za pojednávanie konané dňa 14.11.2019 a dňa 21.01.2020.

9. V danej veci žalobca podal v upomínacom konaní návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom opísal skutočnosti, z ktorých vyplýva ním uplatňovaný peňažný nárok nasledovne: „Na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný nevybavil poistnú udalosť v zákonnej lehote, preto sa dostal do omeškania. ... Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona o PZP a § 442 ods. 1 OZ.“

10. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

12. Je nesporné, že žaloba podaná žalobcom v upomínacom konaní nespĺňala základné zákonné náležitosti stanovené v citovanom ustanovení § 132 ods. 1 CSP.

13. Na pojednávaní dňa 14.11.2019, na ktorom sa žalobca osobne zúčastnil, bol súdom vyzvaný, aby pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti v zmysle § 132 ods. 1 CSP. Žalobca sa vyjadril, že nie je schopný na pojednávaní doplniť skutkový stav tak, aby zodpovedal tomuto zákonnému ustanoveniu a rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých sa domáha voči žalovanému peňažného plnenia, opíše v samostatnom podaní a v písomnej forme založí do spisu, z ktorých bude zrejmé, kedy došlo k dopravnej nehode, čo bolo jej príčinou, kedy bola uzavretá nájomná zmluva, z akých dôvodov a kedy bola ukončená, aká suma bola fakturovaná za nájom motorového vozidla, a pod (viď čl. 93). Nevedel uviesť, aké dôvody poškodeného viedli k tomu, že náhradné motorové vozidlo vrátil dňa 23.03.2018, nevie, či k tomuto dátumu poisťovňa vyplatila poistné plnenie, prípadne, či k tomuto dátumu už mal zabezpečené nové motorové vozidlo, nedisponoval informáciami, kedy poškodený od poisťovne obdržal poistné plnenie z dopravnej nehody zo dňa 14.03.2018. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie pojednávanie musel odročiť na deň 21.01.2020 s tým, že žalobca bol vyzvaný, aby skutkovo vymedzil v súlade s § 132 ods. 2 CSP rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých uplatňuje žalovanú pohľadávku a písomne zaujme stanovisko k obsahu svojho prednesu na pojednávaní vrátane oznámenia, kedy bolo poškodenému vyplatené poistné plnenie, aká bola jeho ekonomická situácia v čase vzniku škodovej udalosti v súvislosti s jeho možnosťou zabezpečiť si nové motorové vozidlo po zistení, že škodovou udalosťou došlo k totálnej škode na jeho motorovom vozidle. Prítomní zástupcovia strán sporu vzali termín pojednávania na vedomie, čo potvrdili svojimi podpismi.

14. Žalovaný podaním zo dňa 30.11.2019 predložil čestné prehlásenie žalobcu, že ku skutočnosti, že nemal možnosť zabezpečiť si nové motorové vozidlo pre nedostatok finančných prostriedkov a pod., oznámenie o prevedení príkazu k úhrade, informácie o vyplatení poistného.

15. Na pojednávaní dňa 21.01.2020 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili, nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, svoju neúčast' neospravedlnili. Súd prvej inštancie opätovne odročil termín pojednávania na deň 26.03.2020 s tým, že žalobca a jeho právny zástupca budú písomne vyzvaní so žiadosťou, aby v súlade s § 132 ods. 1, 2 opísali rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých uplatňujú žalovanú pohľadávku voči žalovanej strane, ktorých opísanie v obsahu žaloby absentuje. Zástupca žalovaného sa pojednávania zúčastnil.

16. Žalobca podaním zo dňa 25.05.2020 popísal rozhodujúce skutkové okolnosti, na základe ktorých uplatňuje svoj nárok v danej veci (č. I. 109). Dňa 28.05.2020 za účasti zástupcov strán sporu bolo vo veci rozsudkom rozhodnuté. Zástupca žalovaného uplatnil s poukazom na § 181 ods. 5 CSP nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca uvedené pojednávania zmaril, nakoľko nebol schopný opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých uplatňoval nárok na zaplatenie žalovanej pohľadávky.

17. Odvolací súd súhlasí v danej veci s názorom súdu prvej inštancie, že z obsahu žaloby ani z ostatných podaní doručených žalobcom do termínu pojednávania 14.11.2019 ani 21.01.2020, neboli splnené základné zákonné náležitosti, ktoré pre žalobu vyžaduje ust. § 132 ods. 1 CSP, nakoľko v jeho žalobe nebolo uvedené úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, na ktorých zakladá svoj nárok voči žalovanému. Odvolací súd zdôrazňuje, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP), ako sa mylne žalobca domnieval. Z týchto dôvodov odročenie uvedených pojednávanií súdom prvej inštancie, keď na pojednávaní dňa 14.11.2019 žalobca nebol schopný opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje svoj nárok a na ďalšom pojednávaní dňa 21.01.2020 sa nezúčastnil bez toho, aby písomne splnil uloženú povinnosť v zmysle § 132 CSP, ktorá mu bola súdom uložená (svoju povinnosť uloženú mu súdom splnil až v podaní zo dňa 25.05.2020), bolo procesne správnym postupom.

18. Podľa § 181 ods. 1, 4 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ust. § 153 a § 154.

19. Podľa § 181 ods. 5 CSP ak v dôsledku postupu podľa ods. 4 došlo k odročeniu pojednávania, trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniť.

20. Postup podľa § 181 ods. 4 CSP, pri ktorom súd strane poskytne dodatočnú lehotu na prednesenie skutkových tvrdení a označenie alebo predloženie dôkazov, je nevyhnutne spojený s odročením pojednávania, ktorý procesný postup je však v prospech strany, ktorej je dostatočná lehota takto poskytnutá. To nielenže procesne znevýhodňuje protistranu a spôsobuje prieťahy v konaní, ale obmedzuje aj koncentráciu konania a neguje pravidlo o rozhodnutí súdu (spravidla) na jedinom pojednávaní. Ako určitú formu sankcie s kompenzačným prvkom zaviedol Civilný sporový poriadok pravidlo, podľa ktorého znáša v takýchto prípadoch trovy odročeného pojednávania ten, kto odročenie zaviniť. Uplatňuje sa princíp procesnej zodpovednosti, avšak nie za výsledok, ale parciálne iba za odročenie konkrétneho pojednávania. Zodpovednosť postihuje osobu, ktorá procesne zlyhala a spôsobila tým v konečnom dôsledku odročenie pojednávania podľa § 181 ods. 4 CSP.

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť nahradiť trovy odročeného pojednávania sa posudzuje osobitne a bez ohľadu na celkový procesný úspech strany v spore. Nie je teda rozhodujúce, či zodpovedná osoba bola z hľadiska rozhodnutia vo veci samej procesne úspešná a v akom rozsahu, relevantné je iba to, či zaviniť odročenie konkrétneho pojednávania. Výrok o náhrade trov odročeného pojednávania alebo viacerých odročených pojednávaní musí byť oddelený od hlavného výroku o náhrade trov konania a musí byť aj osobitne odôvodnený. Súčasne v ňom súd uvedie, že zodpovedná osoba je povinná nahradiť trovy odročeného pojednávania (viď Civilný sporový poriadok - komentár napísaný autorským kolektívom pod vedením doc. JUDr. Mareka Števcika, PhD., nakladateľstvo C. H. Beck v Prahe, rok 2016 k § 181, str. 674).

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).